

82
14.04.02
1

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО	
Приложение към разрешение за употреба № 11-5691/23.04.02	
622/11.06.2002	Марка

Кратка характеристика на продукта

1. Търговско име на лекарствения продукт

Trifas® 200 / Трифас® 200

2. Количествен и качествен състав

Фармацевтично активна съставка – вид и количество

1 таблетка съдържа 200 mg torasemide. Съдържащият се в таблетките Trifas® 200 torasemide е в стабилната модификация форма I.

3. Лекарствена форма

Бели кръгли таблетки с делителна черта под формата на кръст от двете страни.

4. Клинични данни

4.1 Показания

Trifas® 200 е показан специално при пациенти със силно понижена бъбреchnа функция (креатининов клирънс под 20 ml за минута и/или концентрация на серумния креатинин над 6 mg/dl).

За подържане на (остатъчното) производство на урина при пациенти с тежка бъбреchnа недостатъчност (креатининов клирънс под 20 ml/min и/или концентрация на серумния креатинин над 6 mg/dl), а също и при пациенти на диализа, ако има незначително остатъчно производство на урина (над 200 ml за 24 часа) при наличие на отоци, изливи и/или високо кръвно налягане.

Забележка:

Употребата на Trifas® 200 е показана само при пациенти страдащи от тежко увредена бъбреchnа функция, а не при пациенти с нормална бъбреchnа функция.

4.2 Дозировка и начин на употреба

Дозировката трябва да се определи според индивидуалния случай и степента на бъбреchnата недостатъчност.

Лечението трябва да започне с четвърт таблетка Trifas® 200 (еквивалентна на 50 mg torasemide) дневно. В случай на недостатъчно отделяне на урина, тази доза може да се увеличи до половин таблетка Trifas® 200 (еквивалентна на 100 mg torasemide) дневно и до максимум от 1 таблетка (еквивалентна 200 mg torasemide).

Таблетките Trifas® 200 трябва да се приемат цели с достатъчно вода, сутрин. Биологичната наличност на torasemide не зависи от приема на храна.

Разделянето на таблетките се улеснява от разположената на кръст делителна черта.

Забележка за разделянето на таблетките:

Таблетките може лесно да се разделят на две или четири части, което дава възможност дозировката да е в съответствие с нуждите.

Поставете таблетките върху твърда повърхност.

Натиснете с двета палеца отляво и отдясно на делителната черта.

Така се получава желаното разделяне.

Специално предупреждение:

По време на лечение с Trifas® 200 е необходимо внимателно проследяване на пациента от лекар.

4.3 Противопоказания

Trifas® 200 не трябва да се прилагат в случай на:

- известна свръхчувствителност към torasemide или вещества с подобна структура (сулфанилурейни продукти), както и към помощните вещества
- хипотония;
- бъбречна недостатъчност, свързана с анурия;
- тежки чернодробни увреждания, свързани със засягане на съзнатието (чернодробна кома или прекома);
- хиповолемия;
- хипонатриемия, хипокалиемия;
- значителни смущения при уринирането (т.е. причинени от хипертрофия на простатата);
- нормална или само леко увредена бъбречна функция (креатининов клирънс над 30 ml за минута и/или концентрация на серумния креатинин по-ниска от 3.5 mg на dl), защото съществува риск от прекомерна загуба на вода и електролити.

Тъй като засега липсва достатъчен клиничен опит, Trifas® 200 не трябва да се прилагат в случай на:

- подагра;
- сърдечна стимулация и проводни нарушения от висока степен (т.е. SA блок, втора степен или пълен атриовентрикуларен блок);
- патологични промени в алкално-киселинното равновесие;
- едновременно лечение с литий, аминогликозиди или цефалоспорини;
- патологични промени в диференциалната кръвна картина (т.е. тромбоцитопения или анемия при пациенти без бъбречна недостатъчност);
- нарушена бъбречна функция, причинена от нефротоксични вещества.

- креатининов клирънс между 20 ml и 30 ml за минута и/или концентрация на серумния креатинин между 3.5 mg и 6mg на dl.
- деца под 12 години.

4.4 Специални противопоказания и специални предупреждения за употреба

Лекарството е показано само при пациенти, страдащи от тежко увредена бъбречна функция, но не и при пациенти с нормална бъбречна функция (вижте т. 4.3).

Лабораторни изследвания

В случай на продължително лечение с torasemide, трябва редовно да се изследват електролитите, особено серумните нива на калия.

Освен това през редовни интервали трябва да се изследват кръвните нива на глюкозата, пикочната киселина, креатинина и липидите (вижте Нежелани реакции).

Тъй като в индивидуални случаи не може да се изключи повишаване на нивата на кръвната захар, препоръчва се внимателен контрол на въглехидратния метаболизъм при пациенти с латентен или изявлен захарен диабет.

Освен това през редовни интервали трябва да се изследва кръвната картина (еритроцити, левкоцити, тромбоцити).

Лечение на анафилактичен шок

По принцип следните процедури са препоръчителни:

При поява на първите симптоми (прекомерно потене, гадене, цианоза)

- спрете инжекцията / инфузията, оставете канюлата във вената
- осигурете интравенозен път съответно.

Освен стандартните спешни процедури:

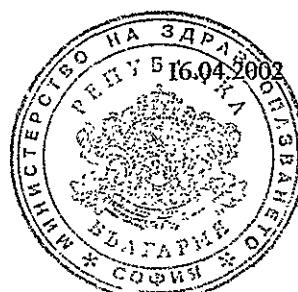
- поставете глава/гръден кош в ниско положение
- почистете дихателните пътища

Спешно медикаментозно лечение

Незабавно: адреналин i.v.

Разредете 1ml от готов разтвор на адреналин (1:1000) за да получите 10ml или използвайте предварително напълнена спринцовка с адреналин (1:10000) и първоначално инжектирайте 1ml от този разтвор (= 0.1 mg адреналин), като следите пулса и кръвното налягане (Внимание: нарушения на сърдечния ритъм). Приложението на адреналин може да се повтори.

Следваща стълка: обемно заместване i.v.,

напр. плазма-заместващи разтвори, човешки серумен албумин, тотален електролитен разтвор.

Следваща стълка: Глюокортикоиди i.v.,
напр. 250-1000 mg преднизолон (или еквивалентно количество от производно).
Приложението на глюокортикоиди може да се повтори.
При деца приложените количества адреналин и глюокортикоиди трябва да се намалят в зависимост от възрастта и телесното тегло.

Трябва да се има предвид и друго лечение, т.е изкуствено дишане, подаване на кислород, антихистамини.

Пациентите трябва да се наблюдават в интензивни отделения. По-нататъшното лечение зависи от състоянието на пациента.

4.5 Лекарствени и други взаимодействия

Torasemide засилва действието на други хипотензивни лекарства, особено на ACE-инхибиторите. Ако трябва да се приложат ACE-инхибитори, като допълнение или незабавно след лечение с torasemide, може да се предизвика силно спадане на кръвното налягане.

Предизвиканото от torasemide понижаване на калия, може да доведе до зачестяване и засилване на нежеланите реакции, когато едновременно се прилагат дигиталисови препарати.

Torasemide може да отслаби действието на антидиабетните лекарства.

Probenecid и нестероидните противовъзпалителни лекарства може да потиснат диуретичното и хипотензивното действие на torasemide.

В случай на лечение с високи дози салицилати, torasemide може да засили токсичния ефект върху централната нервна система.

Особено в случай на лечение с високи дози, torasemide може да засили ото- и нефротоксичните ефекти на аминогликозидните антибиотици и производните на платината цитостатики.

Torasemide може също да засили действието на теофилина, както и мускулорелаксация ефект на куаре-подобните лекарствени продукти.

Лаксативни лекарства, а също и минерало- и глюокортикоиди може да засилят предизвиканото от torasemide понижаване на калия.

Едновременното лечение с torasemide и литий може да доведе до увеличаване на серумните концентрации на лития и така да предизвика засилване на действието и нежеланите реакции на лития.

Torasemide може да понижи вазоконстрикторното действие на катехоламините.

Едновременното лечение с cholestyramine може да затрудни пероралната абсорбция на torasemide и по този начин и желания ефект.

4.6 Бременност и кърмене

Torasemide трябва да се прилага само при абсолютна необходимост и след щателна медицинска преценка на съотношението полза/рисък.

Засега липсва достатъчен клиничен опит за приложението на лекарството по време на бременност.

По време на лечението новородените не трябва да се кърмят, защото не е известно дали torasemide се излъчва с кърмата.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Даже и при правилна употреба torasemide може да повлияе реактивността до такава степен, че да се засегнат способностите за активно участие в движението по пътищата или работа с машини или работа без стабилна опора.

Това се отнася особено при започване на лечението, увеличаване на дозата или в случаите на замяна на лекарствените продукти или започване на съпътстващо лечение, както и при съчетаване с алкохол.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Сърдечносъдова система / воден и електролитен баланс

В зависимост от дозата и продължителността на лечението могат да възникнат нарушения във водния и електролитния баланс, предимно хиповолемия, хипокалиемия и/или хипонатриемия. Рядко може да възникне метаболитна алкалоза.

Особено когато започва лечението, понякога може да се появят главоболие, замаяност, умора, слабост, мускулни спазми.

Особено в случай на тежка загуба на течности и електролити, причинена от твърде засилено отделяне на урина, може да възникнат хипотония, нарушения в ориентацията, както и индивидуални случаи на тромбоза, миокардна и мозъчна исхемия, които е възможно да доведат до сърдечна аритмия, стенокардия, остръ инфаркт на мокарда и синкоп.

Стомашно-чревен тракт

Trifas 200 tabl. 200mg

Based on: SPC January 2001

Page 5

Могат да възникнат понякога стомашно-чревни смущения (напр. загуба на апетит, стомашна болка, гадене, диария, запек). В изолирани случаи може да възникне панкреатит.

Бъбречна и пикочо-полова система

При пациенти със затруднено уриниране (т.е. вследствие на патологично уголемяване на простатата), засиленото образуване на урина може да доведе до задръжка на урината и напрежение на пикочния мехур.

Рядко може да възникнат повишения на концентрациите на креатинин и урея в кръвта.

Метаболизъм

Има случайни съобщения за повищени нива на пикочна киселина и глукоза в кръвта, както и за повищени нива на липидите (триглицериди, холестерол) в кръвта.

Черен дроб

Понякога са наблюдавани повищени нива на някои чернодробни ензими (γ -GT).

Кръв

В редки случаи може да възникнат намаления в броя на тромбоцитите, еритроцитите и/или левкоцитите.

Кожа и реакции на свръхчувствителност

Алергични реакции (т.е. пруритус, екзантема, фоточувствителност) възникват рядко.

В случай на интравенозно приложение, в индивидуални случаи може да възникнат остри или даже фатални реакции на свръхчувствителност (анафилактичен шок), които да изискват съответните неотложни мерки (вижте точка 4.4). В изолирани случаи може да се наблюдават тежки алергични реакции.

Други

Редки случаи на сухота в устата и парестезия, индивидуални случаи на зрителни нарушения. В изолирани случаи може да се наблюдават шум в ушите или загуба на слуха.

Специални предупреждения

По време на лечението с torasemide се изисква през редовни интервали да се изследват серумните нива на натрий, калий, креатинин и урея, както и кръвната захар и кръвната картина. Особено при пациенти с повищени нива на липидите в кръвта, редовно трябва да се изследват нивата на холестерола и триглицеридите. (Справка - лабораторни изследвания, вижте точка 4.4).

4.9 Предозиране

а) Симптоми на интоксикация

Предозирането може да причини интензивна диуреза, включително и риск от загуба на течности и електролити, понякога сънливост, аменция, симптоматична хипотония, циркулаторен колапс или гастро-интестинални симптоми.

б) Лечение на интоксикацията

Специфичен антидот не е известен. По принцип симптомите на интоксикация изчезват като се намали дозата или се спре лечението и едновременно с това се извърши субституиране на течностите и електролитите (необходимо е да се изследват).

Балансиране на електролитните нарушения

1. В случай на хипокалиемия

Разтвор на калиев хлорид, напр. 7.4% разтвор на калиев хлорид (1 моларен) в случай на алкалоза;
10.01 % разтвор на калиев хидрогенкарбонат (1 моларен) в случай на ацидоза, във всеки случай прибавен към разтвор носител.

Перорално субституиране

Например сашета, съдържащи гранули калиев хлорид в случай на алкалоза, ефервесцентни таблетки, съдържащи калиев хидрогенкарбонат/цитрат в случай на ацидоза. (Внимание! При пациенти с хронична бъбречна недостатъчност субституирането с калий може да причини хиперкалиемия!)

2. В случай на хипонатриемия

Разтвор на натриев хлорид, напр. 5.8% разтвор на натриев хлорид (1 моларен) или в случай на съществуваща ацидоза разтвор на натриев хидрогенкарбонат, напр. 8.4 % разтвор на натриев бикарбонат (1 моларен), във всеки случай прибавен към разтвор носител.

5 ФАРМАКОЛОГИЧНИ ДАННИ

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: бримкови диуретици, мощни диуретици, Сулфонамиди, прости
АТС код: C03CA04

Torasemide притежава салуретичен ефект, който се основава на потискане на бъбречната реабсорбция на натрий и хлор в асцendentното рамо на бримката на Хенле.

При хора диуретичният ефект бързо достига своя максимум през първия час и съответно 2^{рий} – 3^{тий} час след i.v. и перорално приложение и продължава до 12 часа. При здрави доброволци е наблюдавано засилване на диурезата, пропорционално на логаритъма на дозата ("Мощно действие"), при дози в рамките на 5-100 mg. Засилване на диурезата може също да се получи в случай на недостатъчно действие на други диуретици (напр. тиазиди, действащи в дисталните тубули), напр. при пациенти с увредена бъбречна функция. При пациенти с тежка до терминална бъбречна недостатъчност, torasemide повлиява отоците и понижава повишеното артериално налягане.

5.2 Фармакокинетични свойства

Абсорбция и разпределение

След перорален прием, torasemide се абсорбира бързо и почти напълно, максималните серумни нива се достигат до 1-2 часа.

Повече от 99% от torasemide се свързват с плазмените протеини, метаболитите M1, M3 и M5 се свързват в 86%, 95% и 97%. Наблюдаваният обем на разпределение (V_d) е 16 l.

Метаболизъм

При хората torasemide се трансформира в три метаболита M 1, M 3 и M 5. Няма данни за съществуването на други метаболити. Метаболитите M 1 и M 5 се получават чрез постепенно оксидиране на метиловата група на фениловия пръстен до карбоксилна киселина, а метаболитът M 3 чрез хидроксилиране на пръстена.

Метаболитите M 2 и M4 , които се откриват в изпитвания при животни, не се откриват при хората.

Torasemide и неговите метаболити се характеризират с дозо-зависима линейна кинетика, т.е. максималната серумна концентрация и площите под кривите на серумните нива нарастват пропорционално с увеличаването на дозата.

Излъчване

При здрави индивиди терминалното време на полуелминиране ($t_{1/2}$) на torasemide и неговите метаболити е 3-4 часа. Общийят клирънс на torasemide е от порядъка на 40 ml/min, бъбречния клирънс е приблизително 10 ml/min.

При здрави доброволци, приблизително 80% от приетата доза се открива в урината под формата на torasemide и метаболитите му в следното средно процентно съдържание: torasemide - приблизително 24%, метаболит M 1 - приблизително 12%, метаболит M 3 - приблизително 3%, метаболит M 5 - приблизително 41%. Основният метаболит M 5 не притежава диуретичен ефект, приблизително общо 10% от фармакодинамичното действие се дължи на активните метаболити M 1 и M 3.

В случай на бъбречна недостатъчност, общият клирънс и времето на полу-елиминиране на torasemide остават непреоменени, времето на полуелиминиране на M 3 и M 5 се удължава. Въпреки това фармакодинамичното действие остава непроменено, времето на действие не се повлиява от степента на бъбречната недостатъчност. Torasemide и неговите метаболити се изльзват в незначителна степен чрез хемодиализа или хемофильтрация.

При пациенти с нарушена бъбречна функция или сърдечна недостатъчност, времето на полу-елиминиране на torasemide и метаболита M 5 е леко удължено, а количествата на веществата, изльзвани с урината, отговарят на тези при здрави хора.

Следователно не може да се очаква кумулиране на torasemide и неговите метаболити.

Бионаличност

Бионаличността е приблизително 80-90 %; при предполагаема пълна абсорбция, first-pass ефектът достига максимално 10-20%. Недвусмисленият резултат от данните от две изпитвания показва, че след прием на храна, (зависимата от времето) скорост на абсорбция на torasemide всъщност се понижава (по-ниски стойности на C_{max} , както и на t_{max}), въпреки че общата абсорбция на torasemide не се повлиява от приема на храна.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Остра токсичност

Според резултатите от изпитвания за остра токсичност, torasemide има ниска токсичност (LD_{50} при плъхове, мишки при р.о. е $> 5000\text{mg/kg}$, а при i.v. – $> 250\text{ mg/kg}$).

Токсичност при повторни приеми

Изпитванията за токсичност при продължителен прием (torasemide е бил приеман перорално за 26, 52 и 78 седмици) показват дозо-зависими морфологични промени в бъбреците (тубуларна дилатация, интерстициален нефрит, интерстициална фиброза), както и повишени урея и креатинин при кучета, когато се надвиши 1.8 mg/kg/ден .

Дози, превишаващи 6 mg/kg/ден при женски плъхове и 10 mg/kg/ден при мъжки плъхове причиняват засилване на тези морфологични промени, както и умерено повишаване в линейна зависимост на нивата на креатинина и уреята, в сравнение с контролните групи.

Обикновено след спиране на лечението с torasemide, наблюдаваните промени при кучета и плъхове са обратими. Тези промени се причиняват от интензивния диуретичен ефект и от декомпенсираните промени във водния и електролитния обмен при животните.

Канцерогенност

Изпитванията за канцерогеност не показват неопластични промени при мишки и пътхове. След перорален прием на дози, надвишаващи 6 mg/kg/ден в продължение на 139 седмици, при женските пътхове се появяват дозо- зависими бъбречни тумори (тубулопапиларни аденоми и карциноми). Тези промени се отдават на по- силния диуретичен ефект на torasemide при женските пътхове.

Не се очаква појава на бъбречни тумори след лечение с torasemide при хора, защото диуретичният ефект от специфичните за хората дози е значително по- нисък от този на прекомерните лекарствени дози, приемани от женските пътхове при провеждане на изпитванията за канцерогеност. Това се отнася също и за високите дози, които се прилагат в случай на тежка бъбречна недостатъчност, тъй като при такива пациенти само 1-2% от дозата навлизат в лумена на тубулите, в сравнение с 20-25% в случаите на пациенти със здрави бъбреци.

Мутагенност

Изследванията *in vitro* и *in vivo* не дават данни за мутагенен потенциал на torasemide.

Репродуктивна токсичност

Изпитванията при пътхове и зайци не показват тератогенни ефекти. Наблюдаваните ембриотоксични ефекти при тези видове се отдават на ниски дозови режими (2-5 mg/kg телесно тегло дневно).

Няма съобщения за пери- и постнатални токсични ефекти или за повлияване на плодовитостта.

По отношения на употребата при бременни и кърмещи жени има само ограничен опит. Не може да се изключи възможността лекарствената съставка да се изпъльчи с майчиното мляко.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

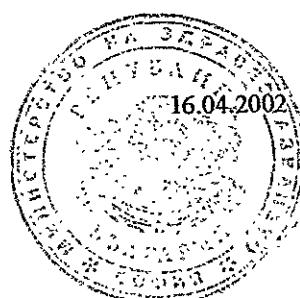
6.1 Списък на помощните вещества и техните количества

Lactose monohydrate	97.0 mg
Microcrystalline cellulose	40.0 mg
Crospovidone	45.0 mg
Polyvidone	12.0 mg
Magnesium stearate	6.0 mg

6.2 ФИЗИКО-ХИМИЧНИ НЕСЪВМЕСТИНОСТИ

Няма

6.3 Срок на годност

Таблетките имат срок на годност 4 години.

6.4 Специални условия на съхранение

Няма

6.5 Данни за опаковката

Първична опаковка: блистер от прозрачен, твърд PVC филм, запечатан с алуминиево фолио.

Вторична опаковка: кутия

Листовка: информация за пациента.

Оригиналната опаковка съдържа 20 таблетки

Оригиналната опаковка съдържа 30 таблетки

Оригиналната опаковка съдържа 100 таблетки

Болничната опаковка съдържа 200 таблетки (2 x 100)

6.6 Препоръки при употреба

Няма

7. Име и адрес на притежателя на разрешението за употреба

BERLIN-CHEMIE AG (Menarini Group)

Glienicker Weg 125

D - 12489 Berlin

Тел. : 6707 – 0 (центrala)

Факс: 6707-2120

8. Регистрационен номер в регистъра по чл. 28 от ЗЛАХМ

Trifas® 200:

9. Дата на първото разрешаване за употреба на лекарствения продукт

Trifas® 200:

10. Дата на (частична) актуализация на текста

Март 2002 г.

